

Покривъ с. м. кровли: За черковни врата прагове И за стрѣхите покриви. *Д. 5, 20—21.* Азе искамъ да градемъ света ц'рква, Зидовето ѿ отъ грошове, **А** покриво отъ жътица, Стѣновето жъти свешти. *В. 304.* Ние съзирамы найнапрѣдъ врѣхове-ты и покрывы-ты на черковы-ты и на кѣщи-ты. *Л. Д. 1872 р. 99.* Покривъ-тъ на това здание е отъ желѣзо. *ib. 1873 р. 280.*

Покривъ с. жс. кровъ: Мысль-та какво живѣе подъ една покривъ съ нѣкоя си живина, толкозъ го зарадва. *Р. А. 41.*

Покрѣтъ пр. скрытый: Единъ-тъ е сынъ на хитраго Одиссея; другий-тъ е чловѣкъ покрьтъ и остроуменъ (*l'autre est un homme caché et d'un esprit profond*). *Т. 225.*

Покрѣж и. св. **Покрѣвамъ** и. дл. покрою, покрываю: Ако да не фатитъ проклетана зима, Та я далъ си имамъ бѣли-онъ ливанджакъ, Ке ми те покрѣамъ, ке ми те завиамъ. *М. 452.* Што бѣ покривъ (на кале) покривала (Самовила) 'Се дечица целенчета. *М. 10.* Гурко мина планинитѣ! Радость! Чудо бѣше туй; И на Тракѣя момитѣ срѣщатъ храбритѣ борци И покриватъ съсъ вѣнци Тѣхни глави, кони пушки... *В. Избавл. 43.*

Покрѣвецъ с. м. подстилка, коврижъ: У кѣщи спрѣма огнището (невѣста-та) на покрѣвецъ сѣди, и така най послѣ до дека да влѣзе у соба-та. *Ч. 98.*

Покровъ с. м. крыша: Темель ке туритъ само отъ стрѣбро, **А** покро-отъ отъ жежено злато. *М. 47.*

Покрѣвъ с. м. покровъ (на мертваго): „Дегиди платно, а бѣло платно! Да те искаамъ, да те избѣлямъ, Та да те кроямъ деветъ покрѣи,—на мой девери!“ *М. 251.*

Покрѣсвамъ и. дл. поношу: И да ги покрѣсватъ и укоривать тамошнитѣ помѣстни жители, говоряште имъ: едни—Сербоблоти, други—Турецкии духове, третии—Хондрокефали и ксинопинаки. *Пс. 9—10 р. 15.*

Покрѣстж и. св. **Покрѣщавамъ** и. дл. окрещу, крещу: Да си покарститъ деветъ мучина (найдобаръ юнакъ). *М. 638.* Дядо Иванъ имаше мания да покрѣщава Туркини. *В. Митрофанъ. 12.* **Покрѣстж** са крещусъ: Словене-ти много побѣсно отъ околны-ты си народы са покрѣстили. *Л. Д. 1872 р. 214.* **Покрѣщене** с. с. крещеніе: Покрѣщеніе-то на Българы-ты. *Л. Д. 1869 р. 11.*

Покрѣтъж и. св. **Покрѣтамъ** **Покрѣтвамъ** и. дл. трону, трогаю: А найвече добродѣтеля малко ги покѣртя (*surtout la vertu les touche peu*). *Т. 227.* Пронизителнытъ ми и болезненны викове покѣртихъ сърцето ми (*attendrissent son coeur*). *ib. 251.* **Покрѣтъж** са По-